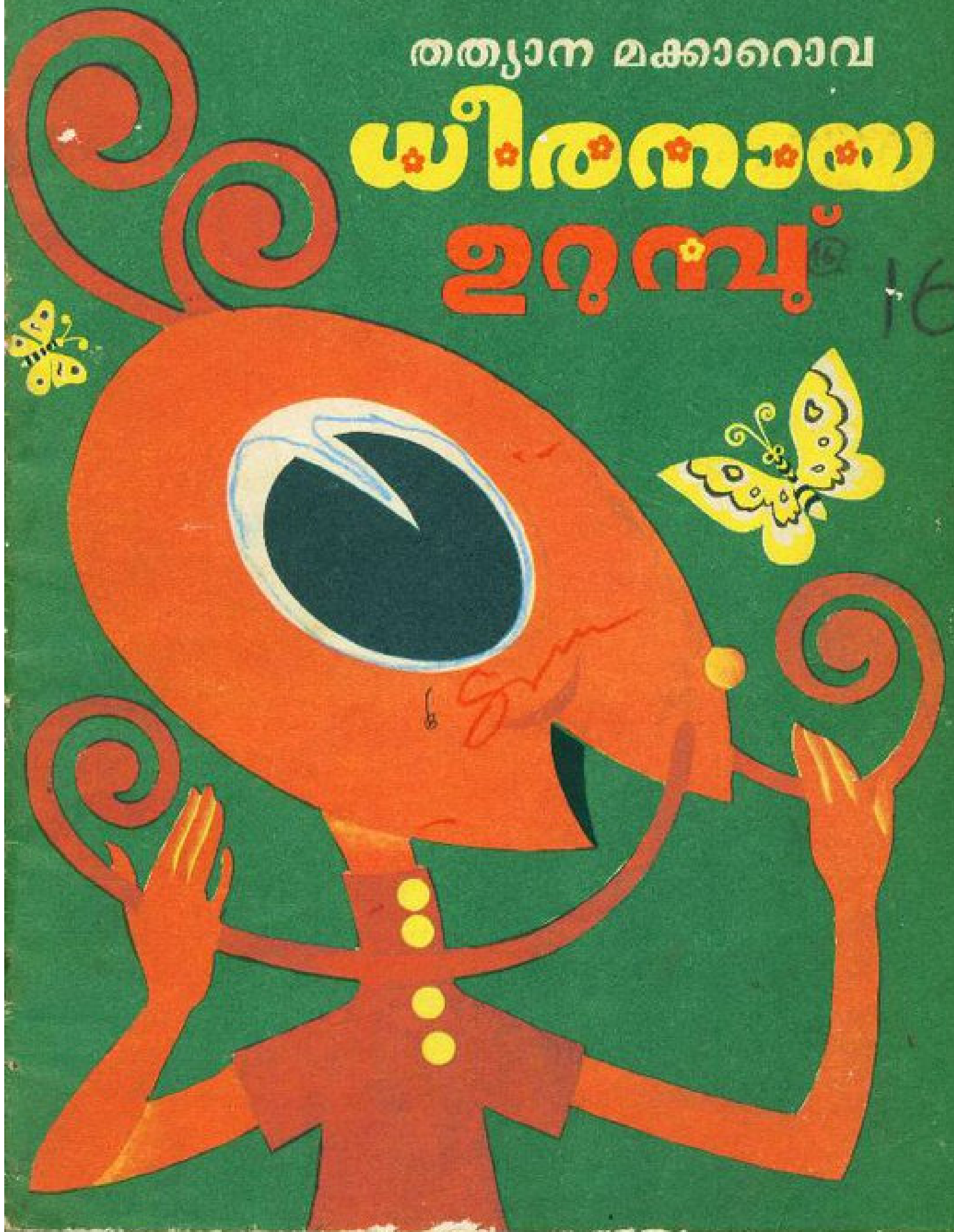
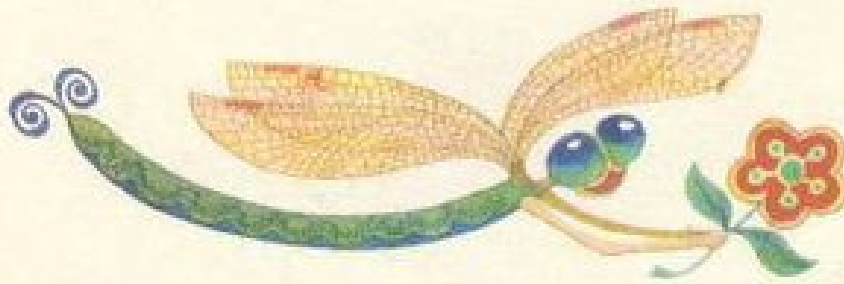

തത്യാന മക്കൊറോവ

ധീരനായ ഉറുമ്പ്

16

തത്യാന മക്കുറൊവ
ധീരനായ
ഉറുപ്പു 16

പരിഭാഷ: ഓമന
ചിത്രങ്ങൾ: ഗണേശി പദ്മിനി

Rs 1 - 50 :

പഞ്ചാരികൾ മരിച്ചത് ഒരു ഉറുപ്പ് പാർത്തിരുന്നു. അവന്റെ പുത്രവത്സലമായ വസ്യമാതാവും, കാരണ്യവതിയായ പ്രിയപാണിയും, നാല്പതു് മാർഗ്ഗസന്ദർശനങ്ങളും, സുഹൃത്തുക്കളും അവനെ വിളിച്ചിരുന്ന പോത്ത് ഏതെന്നറിയാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹം തോന്നുന്നില്ലേ? ഉറുപ്പ് പേരുകൾക്ക് യാതൊരു പത്തുവുമില്ല. കറഞ്ഞത് വെലക്കും പോരുകിലും ഏനിക്കു് അറിയാം, ഇല്ല, തെപ്പാൽ, ഇവൻ എന്നിങ്ങനെള്ള പേരുകൾ ഉറുപ്പുകൾക്കിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമാണ്. നിങ്ങൾക്കായ് എന്നും അലക്സാണ്ടർ എന്നും കൊർനെയ് എന്നും പേരുള്ള ഉറുപ്പുകളെ ഏനിക്കു പരിചയമുണ്ട്.... ഉറുപ്പുപേരുകൾ ഇനിയും അനവധിയുണ്ട്, പക്ഷെ ഏറ്റവും ഞാൻ ഇപ്പോൾ മാർക്കുന്നില്ല. ഒരു കാര്യം മാത്രം പറയാം—നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ പോത്ത് സെക്യറൈനെന്നോ, അന്ത്രൈനെന്നോ, മത്വൈനെന്നോ ആയിരുന്നില്ല. അവന്റെ പോത്ത് ഉറുപ്പ് എന്നു മാത്രമായിരുന്നു.

സുഖപ്രദമായ തന്മയത കൂനയുള്ളതിനാലാണ് രാവിലെ വളരെ നേരം ഇങ്ങനെ ഇറങ്ങുകയോ വലിയ ഇഷ്ടമാണ്. പാതിരാമയെത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ചിന്തിച്ചു: "ഈ ഉറുമ്പിൽക്കൂനയിൽ ഇരുപതു കടുബയോടൊന്നു. തികച്ചു നിൽക്കാലായും കടുബവും ഫർമത്തത്തിന്റെ സൂചികൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. ചൊവ്വാഴ്ച കൂട്ടിൽ നാമസി കുന്ന കൂട്ടർ കര ചവറ കൊണ്ടുവന്നു. ബുധനാഴ്ച തെൻതൊലായ് ആണ് കാട്ടിൽ പോയത്. കണ്ണാടിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് പകരം ജനാലകളിൽ ഒട്ടിച്ചുവയ്ക്കാനായി വ്യാഴാഴ്ച സെക്രട്ടാൻ ഒരു തൂമ്പിയുടെ ചിറകുകൾ കൊണ്ടുവന്നു. വെള്ളിയായ് ചെവുകുറുത്തതെ യെവ്ഗെനി എന്ന നെപ്പൂതുകൾ വീടത്തെയ്ച്ചു. ഇന്ന്—ഗനിയാഴ്ച—ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമാണ്. തീരെ മനസ്സിലെങ്കിലും എണ്ണിക്കാതെ തുടർച്ച... ഉറുമ്പ് എണ്ണിന്റെ വീട്ടുകാരെ വിളിച്ചുനൽകി: "എണ്ണിക്കിൽ! എണ്ണിന്റെ വേഗം കഴുകി കാട്ടിലേക്കു പാർപ്പിക്കും. ഫർമത്തത്തിന്റെ സൂചികൾ ശ്രദ്ധിക്കണം!"

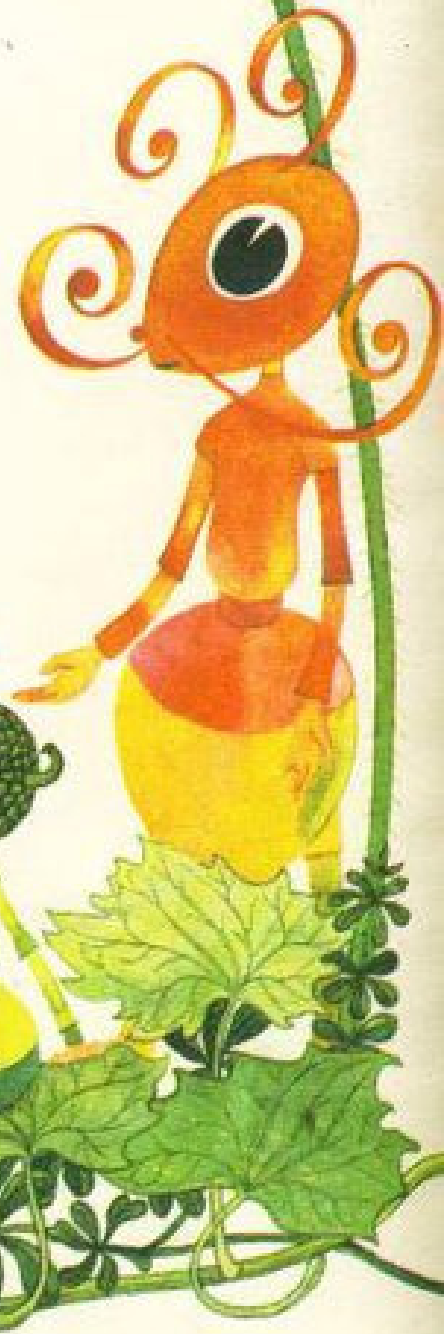
പകൽ മുറവൻ ഉറുമ്പും കടുംബവും പണിയെടുത്തു. സന്ധ്യയോടെത്താണു് അവർ വിട്ടിലേയ്ക്കു നടത്തിയതു്. ഉറുമ്പു് ഒരൂറു് സൂചികളും ഭാര്യയുടെ സൂചികളും പങ്കു. അവരുടെ പുത്രന്മാർക്കു് ഞാമ്പിരുടെ കയ്യിൽനിന്നു് രണ്ടു കറുപ്പുകൾ കിട്ടി. പെൺകുടുംബം ഹർമയക്കായുടെ പുറം നോട്ടം. ഏറ്റവും ഇളയ മകൻ പോലും ഒരു ഇലയുടെ രണ്ടു് കരണാണു് മേങ്ങിയതു്. ഇളയ മകൾ ഒരു പുറമ്പാടി ശേഖരിച്ചിരുന്നു. കാട്ടിലെ പച്ചുവരിച്ച പാമ്പിരുടെ അറുൾ മുന്നോട്ടു നിൽക്കി. വീടിക്കുന്ന സമയത്തെത്തിയപ്പോൾ വീടു് ഒരവിടെ കണാനില്ല!

“ഇതെന്തൊരു തിമയം!”
ഉറുമ്പ് വിചാരിച്ചു. “അതെ,
ഇതുതന്നെയാണു് സ്ഥലം. അ
തി നമ്മുടെ ചുവന്ന പോപ്പി
പെടികൾ... പക്ഷെ ഇരുപതു
കുടുംബങ്ങൾ സുഖമായി താമ
സിച്ചിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ മൂന്നു
താളിക ഏറ്റിടെ?”

നിരാശനായ ഉറുമ്പ് ഫർക്ക
സൂചികൾ ആദ്യം താഴെയിട്ടു.

ഭാര്യയുടെ മുമ്പം വിളറി. അവൾ
മുൻ സൂചികൾ താഴെയിട്ടു.
പുതുവാൾ ഭയന്നു വിറച്ചു. ഒരു
കമ്പകൾ താഴെയിട്ടു. പെൺ
കൾ ദുഃഖം സഹിക്കുവാനാകാ
ഫർമകൾക്കായുള്ള തൊണ്ടകൾ
താഴെയിട്ടു. പെട്ടെന്നു ഇരുമ്പുക
ഭംബത്തിന്റെ തലയ്ക്കുമുകളിൽ
ഒരു കൊത്തുവഴിയുടെ നേർത്തസ്വരം
മുഴങ്ങി:

“ഹേയ്!” ഉറുമ്പ! നീ പകൽ മുഴുവൻ കാട്ടിൽ പണിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. നീന്റെ പിഞ്ചു പൈതൃക്കളെ കൊണ്ടുപോവു നീ പണിയെടുപ്പിച്ചു. തളിപ്പാട്ടു പീടികക്കണ്ട കുഞ്ഞുമാരുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള കരച്ചലുകൾ! നീന്റെ ഭാര്യയെ ഒരു നോക്കൂ, മൂന്നു തടികൾ ചുമന്നതിന്റെ ഫലമായി അവൾ തളർന്നു പോയി! നീന്റെ ഇളയ മകൻ പോവു, ഒരു മുട്ടൻ പ്രവർത്തനം ചെയ്യൂ! ഇളയ മകളാണെങ്കിൽ ഒരു കണ് പൂമ്പൊടിയാണു് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്! നീ പണിയെടുക്കുവാൻ നീന്റെ കൂട്ടുകാർ താമസം മാറ്റി, നിന്നെ നന്നായിക്കൊണ്ട് പോവു, അവർ മിന്നക്കുട്ടിയ്ക്കു്!” കൊതുക് തന്നെ പറഞ്ഞതാണു്, അവന്റെ ചിറകിനടിയിൽ തളിപ്പാട്ടിന്നു പെറിയ തൂവൽ ഉറുമ്പുകൾ നമ്മുടെ ഉറുമ്പിന്റെയെക്കാരെ കരുതുകയായിരുന്നു.

കഷ്ടകാലത്തിനാണ് ഉറുമ്പുകൾ ആ കണ്ണു കൊതു കിനെ ഏല്പിച്ചത്. കൊതുക്കൾ കടലാലാൽ, റിശാസവഞ്ചകന്മാരാണ് ആർക്കാണ് അറിയാൻ പാടില്ലാത്തത്! ഈ കൊതുക് അങ്ങിനെ തന്നെയാ യിരുന്നു. അവൻ ഇലയുംകൊണ്ട് എങ്ങോട്ടോ പറന്നു കളഞ്ഞു.

ഉറുമ്പിന് വല്ലാത്ത ഏകാന്തത അനുഭവപ്പെട്ടു. കൂടാതെ അന്ധാരം തന്നെ വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ഒരു കണ്ണുപോലും എഴുതിവെച്ചിട്ടില്ല! ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും ആ ഉറുമ്പ് നിരന്തരമായി ഇരുന്നിട്ടില്ല. അവൻ അതിനു സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. ഉറുമ്പിൻ കൂനയിൽ എല്ലാവരും അതിരാവിലെതന്നെ ഉണക്കും. അപ്പോൾക്കുതന്നെ അവൻ ഓരോ അലിയിൽ ഏർപ്പെട്ട് താടിനടക്കുകയും കട്ടികളെ പണിയെടുക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച കെണിയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ദുഃഖിച്ചിരിക്കാൻ അവനു സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല.

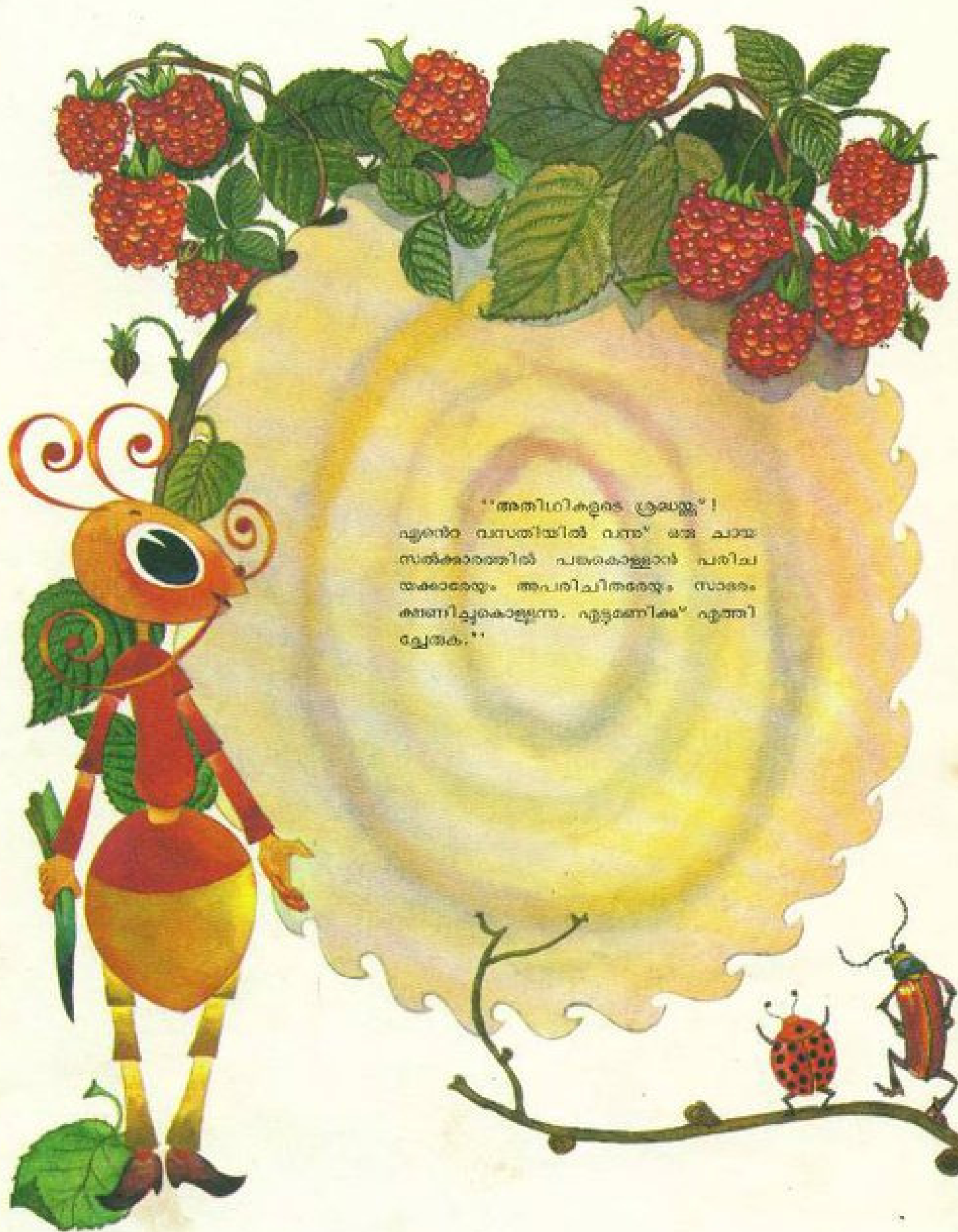
ഇപ്പോഴും അവൻ അതിനു സമ്മതിച്ചു. രാത്രി അടുത്തടുത്തു വരികയാണ്. ഇങ്ങോൻ ശിരം കണ്ടുപിടിച്ച് മരിക്കുക... അവൻ ഭാര്യയുടെ പാലിൽ തട്ടിക്കൊണ്ട് പതറാത്ത ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഒരു കപ്പലാനിട്ടു, എല്ലാം ശരിയാകും. ഒരു രാത്രി തന്റെ കടംബത്തിന് ഒരു അക്കരസ്ഥാനം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരു ഉറുമ്പ് ഇങ്ങോക്കു ഉണായിട്ടില്ല! കട്ടിഉറുമ്പുകൾക്കുവേണ്ടി രചിക്കപ്പെട്ട യക്ഷിക്കഥകളിൽപ്പോലും ഉറുമ്പുകൾ നിരാശനാകുന്ന ഒരു രംഗമില്ല!"

ഉറുമ്പ് ഇങ്ങോൻ ശിരം അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. അവൻ ഏറ്റവും മനോഹരമായ വള്ളിക്കുളികളും മേങ്ങയും കറിയെടുക്കുകയും പരിശോധിച്ചുനോക്കി പക്ഷെ എല്ലായിടത്തും ഇർപ്പും കടംപായത്തിൽ

എന്നോ എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഉത്തമ തകരം അപ്പോഴാണ് അവൻ കണ്ടത്. "തകരത്തിന്റെ മേൽ കൂരയും നിറപ്പകിച്ചുള്ള വാതിലും! എന്റെ കട്ടികൾക്ക് പററിയ പാർപ്പിടം ഇതു തന്നെയാണു്," "ഉറസ്സ്" വിചാരിച്ചു. സഭയും കളയാതെ അവൻ കടംബത്തെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടു വന്നു. ആ രാത്രി അവർ തകരത്തിൽ ജ്ഞിത സഖയായി ഉറങ്ങി. അതിരാവിലെ ഉയരുമ്പോൾ തകരികൾ തട്ടി തകരം വെട്ടിത്തളിഞ്ഞി. "ഇതു യേശു സൂര്യപ്രകാശം കിട്ടുന്ന ഈ തകരം പാർക്കാൻ പററിയ സ്ഥലമാണു്," ഇതുപേക്ഷിച്ച് ഞാൻ മറ്റൊന്നും പോകുന്നില്ല!" ഉറസ്സ് തീരുമാനിച്ചു.

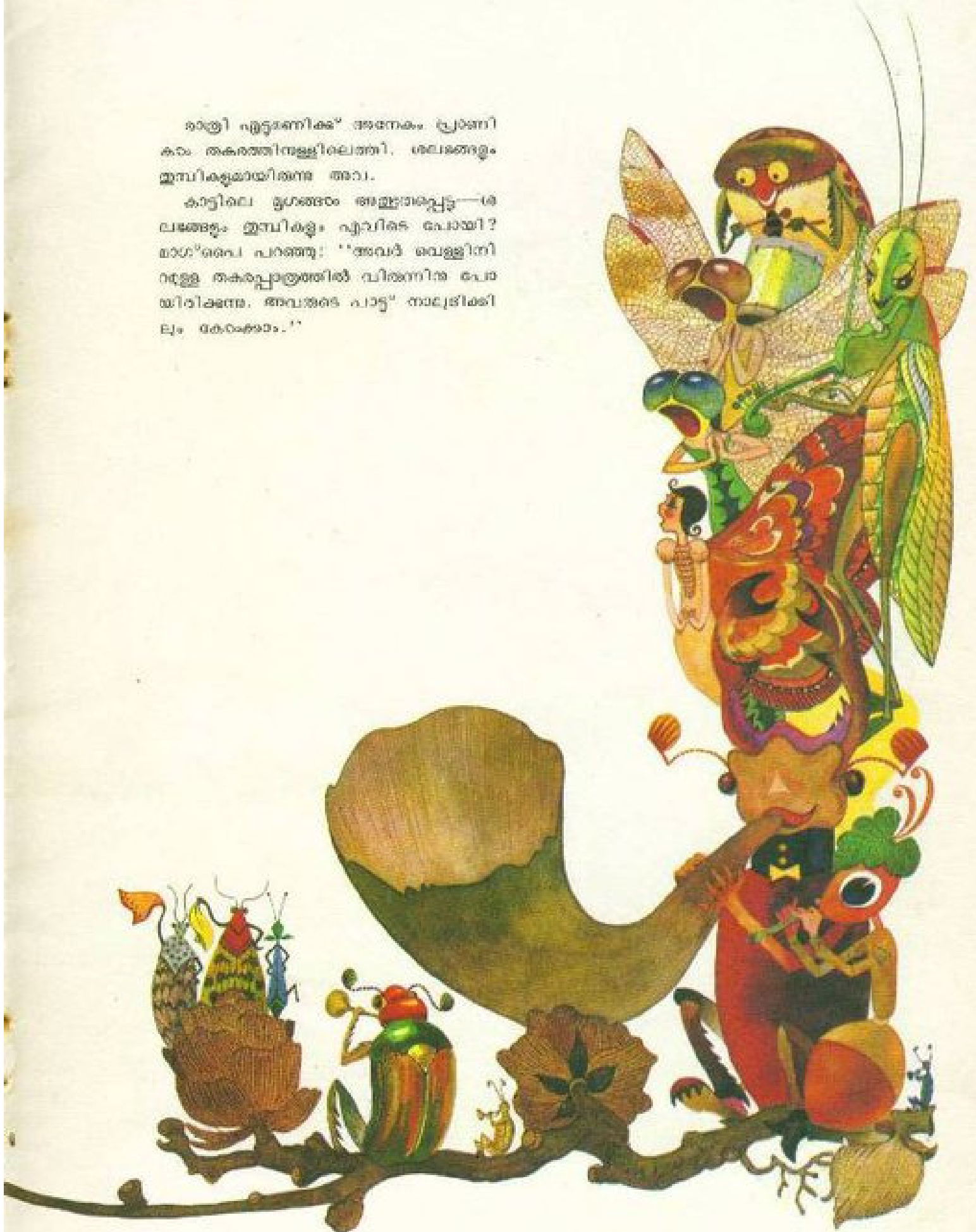
കട്ടികളേയും കൊണ്ടു് അവിടുന്നു് കഴിയുന്നതും വേഗം രക്ഷപ്പെടുന്നതാണു് നല്ലതെന്നു് അവൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ബീവറുകൾ ഒരു പുതിയ അണ കെട്ടി ഉറവയിലെ വെള്ളം ആ വഴി തിരിച്ചുവിടുകയായിരുന്നു. വെള്ളം ഏതുനീക്കിയവു. അവിടെ എത്തും. അതുകൊണ്ടാണു് മറ്റൊന്നുകൾ അവൻ വരുന്നതുവരെ കാക്കാതെ ഗൂതിയിൽ താമസം തോറിയതു്. നമ്മുടെ ഉറസ്സ് ഇക്കാരണത്താൽ അറിയാതെ വീടിനു് തോടിപ്പിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ചിലന്തി വലകൊണ്ടു് ഒരു മറയുണ്ടാക്കി വാതില്ലിൽ തൂക്കി. മഞ്ഞുതുള്ളികൾ അതിൽ പററിപ്പിടിച്ച് തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശൈത്യകാലത്തു് തണുപ്പുകൊണ്ടിരിക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ മാർദ്ദവമുള്ള പായലുകൊണ്ടു് കിടക്കകളുണ്ടാക്കി. രാത്രിയിൽ വെളിച്ചം കാണാൻ മച്ചിൽ ഒരു മിന്നലിറങ്ങിനെ പതിച്ചുവച്ചു. അന്റെ പുതിയ പാർപ്പിടം അവനു് വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒരു ഗൃഹപ്രവേശന സന്തോഷം നൽകാൻതന്നെ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. തകരത്തിന്റെ പുറത്തു് അവൻ ഇങ്ങിനെ എഴുതിവച്ചു:

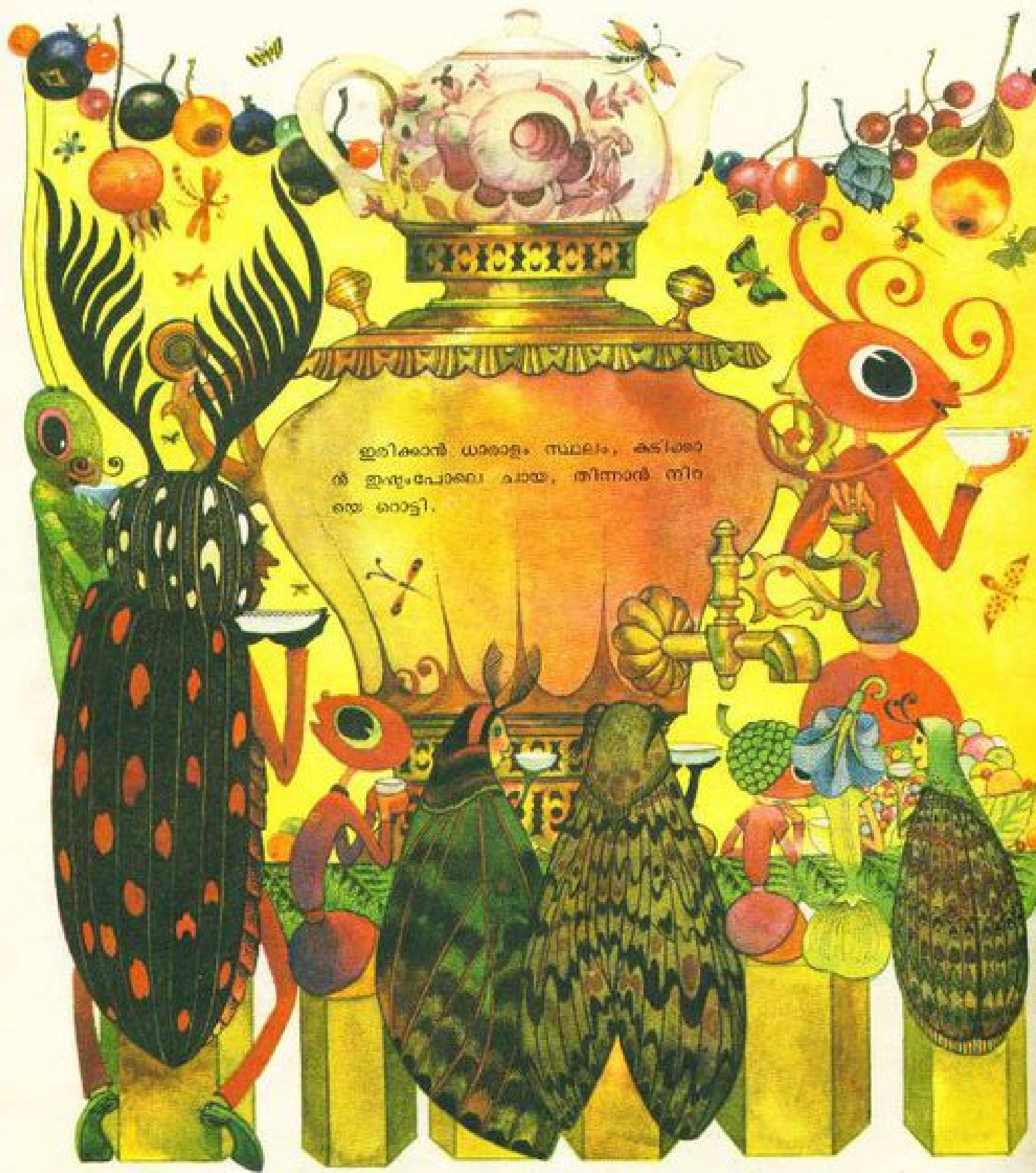

“അതിഥികളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്!”
ഏകദേശം വസതിയിൽ വന്നു് ഒരു ചായം
സൽക്കാരത്തിൽ പങ്കെകൊള്ളാൻ പരിച
യക്കാരെയും അപരിചിതരെയും സാദരം
ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഏകദേശം എത്തി
ച്ചേരുക.”

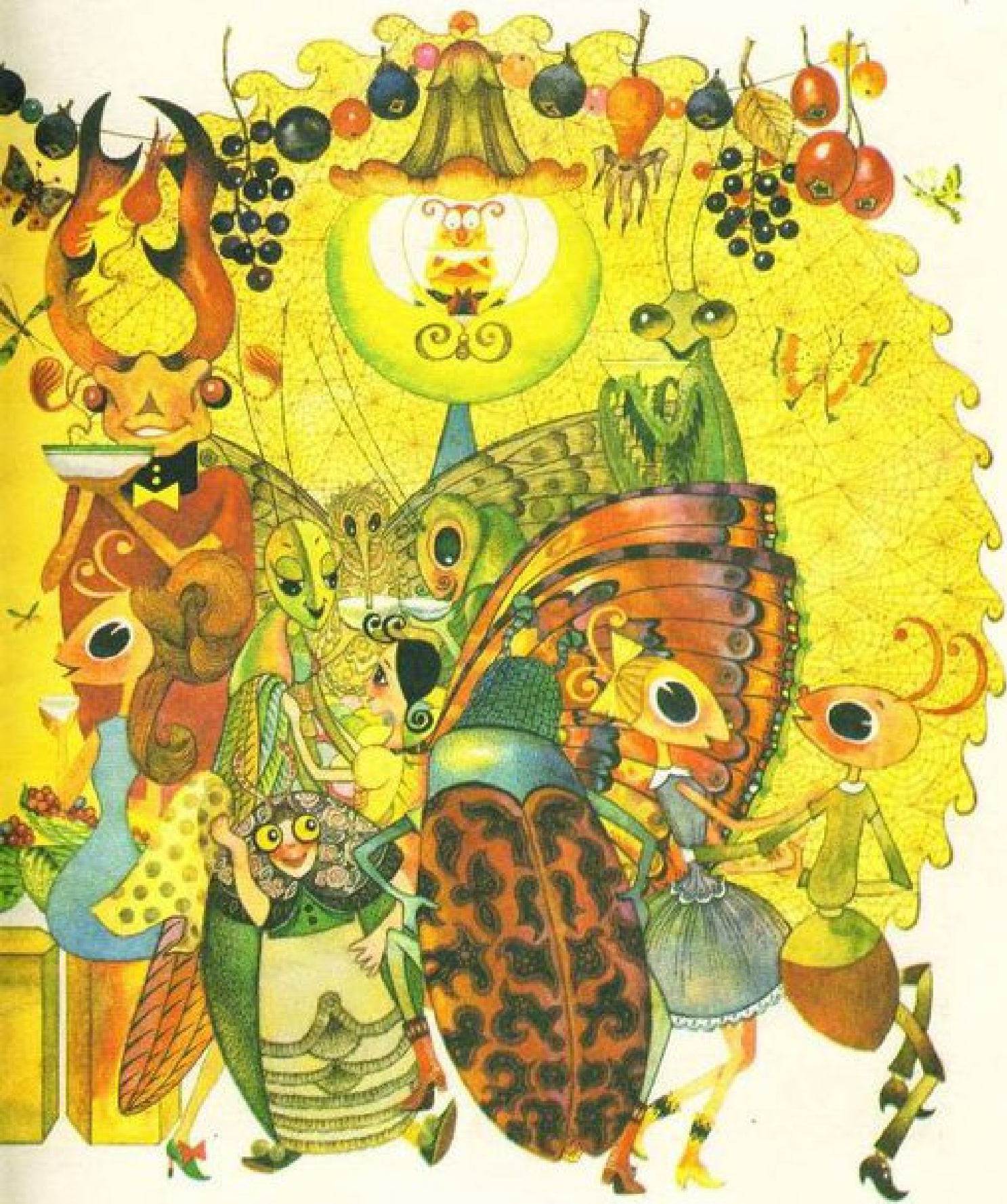
രാത്രി എഴുന്നീക്കു് അനേകം പ്രാണി
കൾ തകരത്തിനുള്ളിലെത്തി. ശവങ്ങളും
തുണികളുമായിരുന്നു അവ.

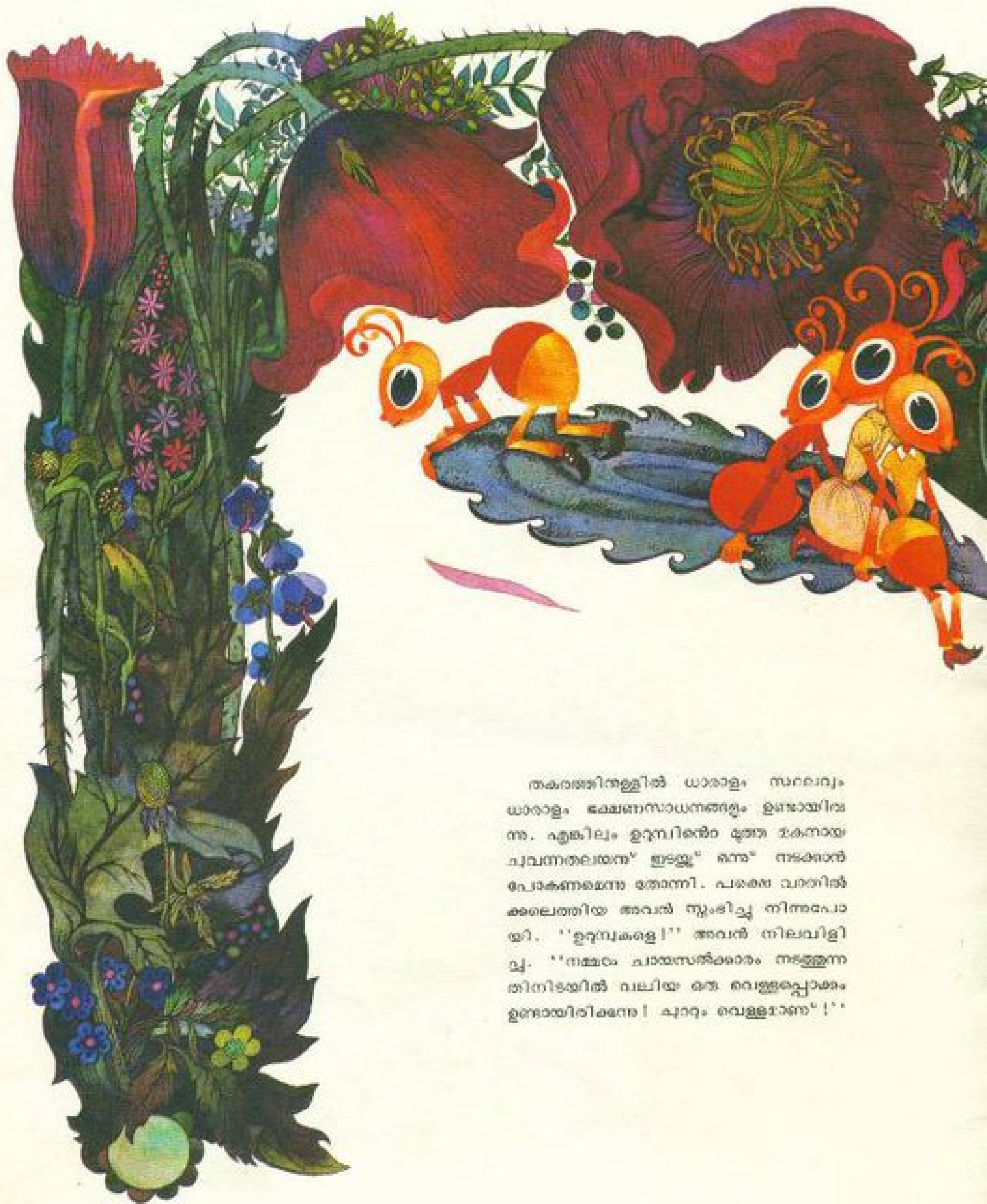
കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങൾ അയ്യരയ്യപ്പെട്ടു—ശ
വങ്ങളും തുണികളും എവിടെ പോയി?
മാഗ്ഗപ്പെ പറഞ്ഞു: "അവർ വെള്ളിനി
റുത്ത തകർപ്പാത്രത്തിൽ വിരുന്നിനു പോ
യിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പാടു" നാലുഭിക്കി
ലും കേൾക്കാം."

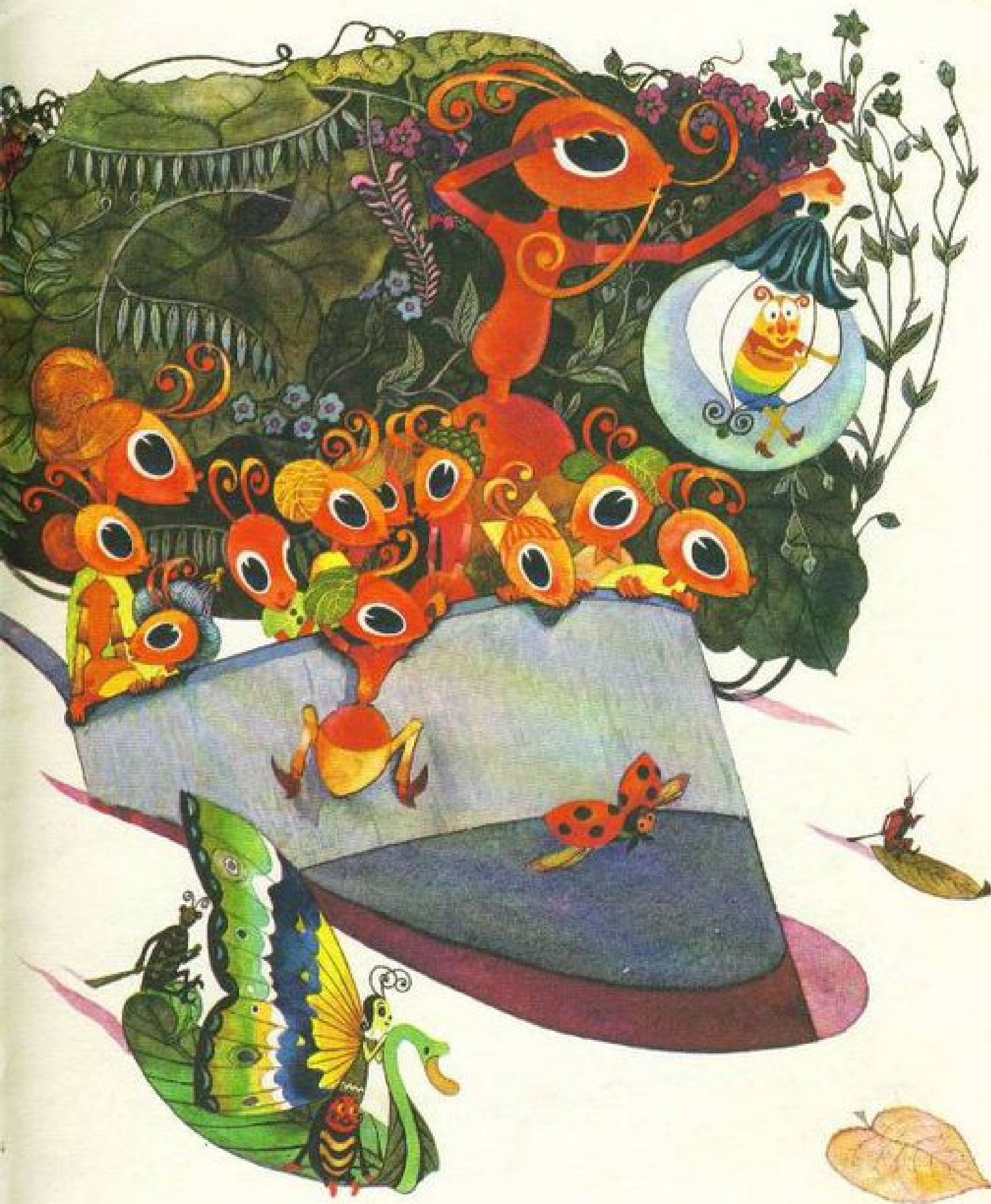

ഇരിക്കാൻ ധാരാളം സ്ഥലം, കടിക്കാൻ ഇഷ്ടപോലെ ചായ, തിന്നാൻ നിറയെ ഹൊട്ടി.

തകരത്തിനുള്ളിൽ ധാരാളം സരവന്ധം
 ധാരാളം മേഖലസാധനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്ന.
 ഏകിലും ഉറുമിന്റെ മുത്ത ചകനായ
 ചവന്നതലയന്ത" ഇത്രയും ഒരു" നടക്കുവാൻ
 പോകണമെന്നു തോന്നി. പക്ഷെ വാനിൽ
 കലെയ്ത്തിയ അവാൻ സൂഷിച്ചു നിന്നുപോയി.
 "ഉറുമുകളേ!" അവാൻ നിലവിളിച്ചു.
 "നമ്മൾ ചായസൽക്കാരം നടത്തുന്ന
 നിനിയയിൽ വലിയ ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കം
 ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു! ചുറ്റും വെള്ളമാണ്!"

"വെള്ളപ്പൊക്കം! പ്രളയം!" എന്ന് വിളിച്ചുവിടുകൊണ്ട് ശവങ്ങളും തൂണുകളും ചായ കഴിച്ച തീരത്തുനിന്നു മുങ്ങത്തന്ന പറന്നു പോയി. നമ്മുടെ കഥാനായകൻ—ഇലയുയർന്നോ കസ"കയെന്നോ കൊർന്നെയെന്നോ പേരില്ലാത്ത നമ്മുടെ ഉറസ്സ്—പതിവുപോലെ തികച്ചു ശാന്തനായി ആ അപകടത്തെ നേരിട്ടു. അവൻ നിരാശനായില്ല. കടംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം ഒരു തകരത്തിനുള്ളിൽ ഇരുന്ന് നീന്തിയിരുന്ന ഒഴുകിപ്പോകുന്ന അവൻ എന്തിന് നിരാശനാവണം? അവൻ ഭുജിക്കാൻ സജ്ജനായില്ല; സൂര്യനഭിക്കുമ്പോൾ ഏണീനറ്റ് പാലത്തിൽ മുകളിൽ കയറി പായ് നിവർത്തണം, തന്റെ കപ്പലിലെ ജോലിക്കാരെ വിളിച്ചുണർത്തണം. കരയ്ക്ക് കപ്പലടപ്പിച്ച് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും വന്നു പരിശോധിക്കുകയും മറ്റുമുറസ്സുകളായി ലോഹവും പറയുകയും അവരെ തന്റെ നടുക്കിൽ യാത്രപ്പെടുവാൻ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യണം..

പുഴയിൽ തിളങ്ങുന്ന ഒരു സാധനം ഒഴുകിപ്പോകുന്നത് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
 ആരോ ചൂളമടിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കും. വിളാതയിൽ നിന്ന് ഒഴുകിവരുന്ന
 ഈ പാട്ട് നിങ്ങളുടെ കാതിലെത്തിയിട്ടില്ലേ?

വലിയ ഒരു കപ്പലാണ് എന്റേത്.
 കൂട്ടുകാരും വീട്ടുകാരും പ്പെരുണ്ട്.
 അവരോടൊപ്പം കടലിറേക്കു കപ്പലോടിക്കുന്ന
 ഞാൻ പരമഭാഗ്യവാനാണ്.
 കരയിലേക്കു നടക്കാൻ എനിക്കാഗ്രഹമില്ല.
 ഏതൊരു കട്ടിക്കളി ഞാൻ നിങ്ങൾ പറിപ്പിക്കണം.
 ഞാൻ സ്വേച്ഛാനേര അന്യേയോ അല്ല.
 ഉറങ്ങണം പെരുള്ള ഉറമ്പാണ്.
 ഒരു സാധാരണ കടൽ ഊമ്പ്.

Г. Макарова
ОТВАЖНЫЙ МУРАВЕЙ
на языке насекомых

© Государственное издательство
«Детская литература», 1976
«Детская литература» издательство
М 70801-553 676-76
014(01)-77